

מ"ת 746/11/21 - מדינת ישראל נגד אליהו סרוסי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 746-11-21 מדינת ישראל(עציר) נ' סרוסי(עציר)

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כהן
משיבים	אליהו סרוסי
	ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן

החלטה

1. ביום 17.02.22 התקיים בעניינו של המשיב דיון בראיות לאישום שהוגש כנגדו בעבירות: חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין, עבירות לפי סעיפים 329(א) ו-186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק).

2. על פי הנטען בכתב האישום שהוגש לת"פ 750-11-21, עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

א. בתאריך 20.10.2021, בשעה 02:48, הגיע הנאשם יחד עם ר.ק. ושניים נוספים, אשר זהותם אינה ידועה למאשימה (שלושתם יכנונו להלן יחדיו: "האחרים"), אל צומת הרחובות חירותנו והאורים שבתל אביב (להלן: "הצומת"), בעוד הנאשם נוהג ברכב (להלן: "הרכב"), ובו ישבו גם האחרים.

ב. הנאשם עצר את הרכב בצד אחד של הצומת ונותר ברכב, בעוד שהאחרים יצאו מן הרכב ונעמדו בצדו האחר של הצומת.

ג. בשעה 02:50, הגיע למקום ר.מ. (להלן: "נפגע העבירה"), כאשר הוא רכוב על גבי אופניים חשמליים, ונעצר סמוך לאחרים.

ד. בשלב זה, התפתח דין ודברים בין האחרים לבין נפגע העבירה בנוגע לסכסוך כספי. במקביל, התקרב הנאשם עם רכבו אל עבר נפגע העבירה והאחרים.

ה. סמוך לשעה 02:51, יצא הנאשם מן הרכב, התקרב אל נפגע העבירה אשר עמד על גבי אופניו באותה העת, ונעמד בסמוך לו.

ו. בשעה 02:52, הניח הנאשם את ידו השמאלית על גבי כידון אופניו של נפגע העבירה, ושניות לאחר מכן הטיח מכת אגרוף בפניו של נפגע העבירה באמצעות ידו הימנית. מיד לאחר מכן, בעט הנאשם באופניו של נפגע העבירה והפילו ארצה יחד עמם.

עמוד 1

ז. בשלב זה, התרחק נפגע העבירה מהנאשם, והאחרים הפרידו בין הנאשם לבין נפגע העבירה, אשר קם מהקרקע, כאשר אחד מן האחרים מרחיק את הנאשם באמצעות ידו, ושניים מן האחרים מרחיקים את נפגע העבירה מהנאשם.

ח. בשעה 02:53, בעת שגבם של האחרים מופנה אל הנאשם והם משוחחים עם נפגע העבירה, שלף הנאשם, סכין בה הצטייד מבעוד מועד, אשר הוסלקה במכנסיו. הנאשם עט לעבר נפגע העבירה כשהסכין בידו הימנית, ודקר אותו בירך ימין (להלן: "הדקירה"), בכוונה לגרום לו נכות או מום, או חבלה חמורה. סמוך לכך, התיז נפגע העבירה לעבר הנאשם גז מדמיע ממכל שהיה ברשותו.

ט. בשעה 02:54, שב הנאשם יחד עם האחרים אל הרכב, ונסע מן המקום, תוך הותרת נפגע העבירה מתבוסס בדמו.

י. כתוצאה מן הדקירה, נגרמה לנפגע העבירה חבלה חמורה בדמות חתך בירך עם דימום מאסיבי מהעורק הפמורלי ופגיעה בעצב הסכיאיטי, הוא פונה מן המקום באמבולנס ובמהלך הפינוי איבד סימני חיים. במהלך הטיפול במחלקה לטיפול נמרץ שבבית החולים, במסגרת ניסיונות החייאה, נאלץ הצוות הרפואי בין היתר, לפתוח את חזהו ולנתחו.

יא. במעשיו המתוארים לעיל, בכוונה להטיל בנפגע העבירה נכות או מום ולגרום לו חבלה חמורה, דקר הנאשם את נפגע העבירה וגרם לו חבלה חמורה, והחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו למטרה שאיננה כשרה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המאשימה גם בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה למעצר עד תום ההליכים צוין, בין היתר, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, בין השאר כדלקמן: א. סרטון מצלמות אבטחה. ב. זיהוי המשיב בסרטון. ג. גרסת נפגע עבירה. ד. מסמכים רפואיים. ה. ראיות פורנזיות נוספות. ו. גרסת ר.ק. וגרסת המשיב.

4. ב"כ המבקשת בדיון לראיות שהתקיים ביום 17.2.22 ביקש להציג בבית המשפט חלק קצר מהסרטון, שלטענתו בו ניתן לראות כי המשיב שולף סכין פרפר מתוך תחתוניו ועט לעבר המתלונן. טען בפניו כי האירוע מתחיל כאשר מגיע המשיב עם שלושה אחרים אשר הם ברכב בו נוהג המשיב. בשלב ראשון המשיב נותר ברכב והאחרים משוחחים עם נפגע העבירה. לא ידועה סיבת הגעתם, אלא הדבר היחיד שנפגע העבירה מוכן היה לומר שהרקע הוא סכסוך כספי. ב"כ המבקשת התייחס בטיעונו בפניו, לנסיבות שלטענתם שהמשיב הוא זה שדקר.

גרסת המשיב, שתחילה אומר שזה לא הוא. בהמשך, טען שנכון שהוא היה מעורב במכות אך המכות היו עם אריתראים ולא באירוע זה. בהמשך חקירתו הוא שותק. כן טען ב"כ המבקשת כי מיד לאחר האירוע שמתרחש מחוץ לתמונה שנקלטה בסרטון, רואים את המשיב נכנס חזרה לאוטו ומנער חזק את ידו השמאלית. הפנה למסמך צ"א, לוח תצלומים, שם רואים חתך ארוך בכרית יד שמאל של המשיב. וכשהוא נשאל על כך, טען המשיב שזה נוצר מאותה מריבה עם אריתראים.

כמו כן טען ב"כ המבקש כי רואים בסרטון פער חד משמעי בין התנהגות המשיב, שהינה אלימה ותוקפנית, לבין איך שמתנהגים שלושת האחרים, כאשר רואים לאורך כל האירוע שהאחרים יוצרים הפרדה בין המשיב לבין

המתלונן.

טען גם ב"כ המבקשת כי יש פער של דקות בודדות בין היציאה מהפריים שהמשיב אווז סכין ולבין מציאת המתלונן שוכב דקור. ולאחר מכן רואים הימלטות של הארבעה מהמקום, כאשר לטענתו ברור לגמרי שהם נמלטים מסיבה כלשהי.

ב"כ המבקש טען כי התרחיש החלופי שמציע ב"כ המשיב, לא מתאימה במקרה זה, בעיקר משתי סיבות. מדובר בסיטואציה שבה מגיע אדם עם סכין ורץ לעבר מי שנמצא בסופו של דבר דקור, כאשר הוא בחבורה, התביעה נמנעת מלהגיש כתב אישום כנגד החבורה, מהסיבה כי אין ראייה לא לקשירת קשר ולא לכך שהתרחיש החלופי של המשיב הוא סביר. על כן סבור ב"כ המבקש כי קיימות ראיות לכאורה.

5. ב"כ המשיב טען בדיון בפניי כי רוב רובן של הראיות בתיק זה שני סרטונים שצולמו משתי מצלמות אבטחה בזירת האירוע, שמה שרואים לטענתו זה מפגש ספונטני שבו שניים אחרים פוגשים את נפגע העבירה בצומת רחובות כמתואר בכתב האישום, בהמשך מגיע בספונטניות בחור נוסף והמשיב שבפני ואז מתפתח ויכוח. בשלב מסוים רואים את המשיב נותן לו אגרופ, הולך הצידה, רואים אותו מוציא משהו ממכנסיו, ב"כ המשיב טען כי לא ניתן לקבוע על פי הסרטון כי מדובר בסכין. בהמשך טען כי ניתן לראות את המשיב עומד כשכל יתר החבורה האחרת יוצאים מהפריים של המצלמה. שתי המצלמות מזוויות שונות. כל השאר לא מצולם ואין אנו יודעים לטענתו, מה התוצאה כפי המתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיב טען כי נפגע העבירה לא מסר גרסה שמפלילה מי מהמעורבים. הוא לא מילא פיו מים אלא לא ידע מי דקר אותו.

לטענת ב"כ המשיב יש כמה אפשרויות לאירוע, האפשרות שהמבקשת מסיקה היא שהמשיב הוא שנתן אגרופ ושהוא דקר. אך זה לא בהכרח כך, משום שהשיח התחיל עוד לפני שהגיע וגם נפגע העבירה מתאר, כמו הוריו, שהוא מעורב בעולם הסמים ויש לו חובות כספיים לא ברור תוכן הוויכוח שהוא נפגש עם שני הבחורים האחרים, אך זה לא בהכרח המשיב עצמו. כן הציג אפשרות נוספת, שמי מבני החבורה דקר אותו. טען גם שיטנה עוד אפשרות, שמישהו נוסף חבר אליהם לאירוע הדקירה.

לפיכך לטענתו מאחר שאנו לא יודעים בדיוק מתי היה האירוע ויתכן שהיו שם אנשים נוספים, אין כל ראייה, לא פורנזית ולא אחרת, שתוכל לחזק גרסת התביעה, הוא סבור כי בשלב זה לא ניתן לקבוע שקיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת ולבטח קיימת חולשה משמעותית.

ב"כ המשיב טען כי נלקחו מהזירה ומהרכב של המשיב כמות גדולה של דגימות לצורך די.אן.איי, כדי לראות אם אפשר לקשור את המשיב לנפגע העבירה. לפי הדוח התוצאות הינם כי אין דם של נפגע העבירה על בגדי המשיב. אין דגימות דם של המשיב על בגדיו או חלקי לבוש אחרים של נפגע העבירה, לפיכך טען כי העדר ממצא בעניין זה מחזק את התזה שלו שלא המשיב הוא זה שדקר את נפגע העבירה.

ב"כ המשיב ביקש לקבוע שהראיות לכאורה לא בעוצמה מספקת ובטח לא לשלב זה.

דין והכרעה

6. מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

7. כידוע, בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית, אפוא, בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי כולו.

יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015))."

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

8. להלן עיקרי הראיות בתיק זה:

א. מזכר של השוטר אליאב מיכאל מתאריך 27.10.21 שעה 14:49 - מצוין כי אין שימוש בנייד במועד כתב האישום. הטלפון מאוכן יום קודם ב 19.10.21 בשעה 20:30 בעיר יהוד ולאחר מכן בשעה 09:46 בירושלים. אין שיחות עם הקורבן.

ב. דוח סיכום אשפוז של הקורבן - מצוין דקירה בירך שמאל ולעכוז וכי נמצא ברחוב מדמם מאסיבית ובמהלך הנסיעה לבית חולים איבד סימני חיים.

ג. סרטון מצלמת רחוב חירותינו לכיוון דרום - בזמן 13-05-56 רואים בבירור את המשיב נכנס לתמונת הסרטון.

בזמן 13-06-30 נראה המשיב מסמן לייתר החשודים מאחורי גבו של קורבן העבירה.

בזמן 13-08-04 רואים את המשיב נותן מכת אגרופ לכיוונו של קורבן העבירה. ואח"כ בועט בו ברגלו הימנית. לאחר מכן הצדדים יוצאים מהפריים/תמונה, אך מיד לאחר מכן חוזרים ורואים המשך של התקיפה.

בזמן 13-08-28 המשיב פותח את מכנסיו ומוציא חפץ כשבזמן 13-08-40 רואים בבירור את המשיב עושה "פעולת הקפצה" ביד ימין, המעידה על פתיחתו של סכין. ולאחר מכן הם יוצאים מטווח הצילום של סרטון המצלמה בזמן 03:58. אח"כ נראים חוזרים לרכב בזמן 05:22 כאשר המשיב נראה מנגב את פניו.

ובסרטון מצלמת צומת אורים רחוב חירותינו לכיוון מזרח - יש יציאה מהפריים של המשיב החל מזמן 06:12 ולאחר מכן חזרה לפריים והימלטות מהמקום בזמן 07:34.

ד. תמלול עדות נפגע העבירה מיום 26.10.21 שעה 02:06 שנערך ע"י אונגרוביץ בלוח דניאלה - לשאלת חוקר "מה קרה באותו יום?", שאלה שחוזרת על עצמה מספר פעמים. תחילה אמר נפגע העבירה שאינו זוכר ואינו יודע מי עשה לו את זה. ולאחר מכן השיב בשורה 28: "זה לא עניין רוצים עכשיו עכשיו אני לא יכול לבוא להגיד על איקס וי ועל אנשים אתה מבין עכשיו שאני מתוסבך מזה אני עובר את כל הדרבות האלה אתה מבין זה לא קל אני עובר תקופה שוואלק השם לא יודע איזה ניסיון אני עובר השם יודע מה אני עובר זהו לא בקטע של אני מבין את מה שאתה מדבר אני מבין את מה שאתה מדבר בשניה אתה יכול לסגור את זה אני מבין בקטע של לדבר על אנשים אין לי מה לדבר על זה אני יודע להתמודד..." ובהמשך לשאלת חוקר אם הוא מכיר את מי שתקף אותו, הוא השיב בשורה 42: "לא משנה בסדר זה אני לא חושב שאף אחד יכול לעזור לי אני יגיד לך את האמת זאת האמת שלי".

ה. מזכר של שוטר קוכנר ניר מיום 25.10.21 שעה 16:40 - מציין כי בהמשך לתשאול של נפגע העבירה, הוצגו לו סרטונים והוא אישר כי מדובר בו. וכאשר נשאל אודות החשודים שנראים בסרטון, נפגע העבירה חייך ומסר כי לא מכיר אותם. ומסר כי אותם חשודים דברו איתו על חוב כספי שמישהו חייב לו.

ו. מזכר של שוטר קוכנר ניר מיום 25.10.21 שעה 16:18 - שמציין כי נפגע העבירה מוסר שאינו מכיר את מי שדקף אותו. ומסר כי יצא מביתו באופניים בכדי לשלוח צ'אנס וכן מסר כי אינו עובד ואינו חייב כספים אלא חייבים לו כסף.

כמו כן מסר נפגע העבירה כי השפריץ גז פלפל לאחר שהותקף. ומציין השוטר בדוח כי לאחר שנשאל איך זוכר רק את החלק הזה, החל נפגע העבירה לצחוק ואמר אתם יודעים בדיוק מי עשה את זה.

לאחר מכן ציין נפגע העבירה כי תקפו אותו 4-5 אנשים אך לא יודע את השמות, וכי תקפו בגלל שמישהו חייב לו כסף, סרב לומר את שמו של החייב.

ז. מזכר של שוטר רפאל יעקב מיום 25.10.21 שעה 15:59 - נפגע העבירה מציין בפניו כי אינו זוכר כל כך מה קרה, רק שהיה עם גז פלפל והוא השפריץ כאשר הותקף ע"י 4-5 אנשים. וכן שיתף על סכסוך כספי, שאותם אנשים הגיעו דרך האדם שחייב לנפגע העבירה כספים.

ח. דוח פעולה של רס"ל דקל לזימי מיום 20.10.21 שעה 17:55 - מציין כי קיבל את המשיב מבלש מתחנת לוד כאשר ידו השמאלית של המשיב היתה עם חתך ומסביב היה דם יבש וכן שטרות הכסף שנתפסו עליו היו עם כתמי דם.

ט. דוח פעולה של רס"ל דבב קאסאן מיום 20.10.21 שעה 03:00:21 - מציין את פרטי האירוע והטיפול בו, ציין כי היה גז מדמיע במקום. וכן יצר קשר עם המודיעה, אשר מסרה כי ראתה שלושה חשודים בורחים מהמקום עם רכב מזדה בצבע כחול.

י. הודעתו של המשיב מיום 26.10.21 שעה 09:04 - לשאלת החוקר אם יש לו משהו לחדש השיב: **"אני מבקש אתם כל הזמן חוקרים רוצים להרשיע את הבן אדם סתם חף מפשע, אני מבקש שתבדקו את הגרסה שלי תמצאו את הדם שלי בזירה, תראה שנפצתי שם ואני דובר אמת, יש לכם את האוטו תמצאו שרידים של גז פלפל ומי אמרת את הבן אדם רן מוצפי אמרת שהוא היה פצוע קשה אני מקווה שהמצב שלו יותר טוב, תראו לו תמונה שלי אם הוא מכיר אותי בכלל ואם אני עשיתי לו את זה".** בהמשך אמר: **"..אני אגיד את מה שיש לי בבית משפט".**

בהמשך החקירה המשיב שותק ולא משיב לשאלות ורק מציין שהוא חף מפשע. ובסוף החקירה כשהחוקר שאל איך הדם של קורבן העבירה הגיע לנעלי המשיב? המשיב עונה: **"לא יודע, היו שם הרבה אנשים שדיממו, אל תשאל אותי מה ומי היה שם תמצא את מי שחתך אותי גם".**

יא. הודעתו של נפגע העבירה, רן מוצפי מיום 23.10.21 שעה 11:00 - לשאלת חוקר שיספר מה קרה השיב כי: **"לא זוכר באמת שלא זוכר, אני יודע שעברתי מסע".** ובהמשך אומר כי הדבר האחרון שזוכר זה רק שהעלו אותו לאמבולנס. וכשהחוקר ממשיך לשאול אז תשובתו כי קודם הוא יתאושש ואז יתחיל לדבר. וכן השיב כי כעת אין לו כוח לדבר. ובהמשך נפגע העבירה מציין כי לא מכיר את שמות החשודים שהוטחו בפניו. וכן לשאלה **"יש סיבה שהם פנו אליך באותו לילה?"** השיב: **"אף אחד לא פנה אלי".**

יב. הודעתו של אליהו נחמיאס מיום 21.10.21 שעה 12:08 - מסר כי רכב השברולט שמופיע בסרטון אכן רשום על שמו, אך בשימושו של המשיב שהנו חברו מהעיר לוד לדבריו **"חבר הרבה שנים"**. מוסר ההודעה תיאר את המשיב וכן כשצפה בסרטון אישר כי בבירור רואים את המשיב **"אני רואה את אלי בברור ליד השער אין שום ספק שזה הוא"**. וכשנשאל **"מה הוא עושה?"** השיב: **"נראה לי הוציא סכין מהביצים שלו"**. ואת ייתר החשודים לא זיהה.

יג. הודעתו של המשיב מיום 20.10.21 שעה 23:44 - בתחילת ההודעה המשיב אמר שיקצר תהליכים היות שמבין מה רוצים ממנו, יודע כי אתמול באזור ת"א הייתה איזושהי קטטה. לדבריו היה שם במטרה להפריד ואפילו נפצע מזה. טען כי היה "מסטול" וכן נשטף בגז מדמיע וביקש שיעשו לו בדיקה לזיהוי שרידי הגז. המשיב אמר שידבר רק על עצמו ולא ייתן שמות של אחרים. לדבריו לא יכול לזכור כי היה

שיכור. וכי הוא מאמין שכמה אנשים נדקרו. ומהגז היה מבולבל ולא ראה כלום. ובהמשך החקירה שמר על זכות השתיקה. ומידי פעם השיב על שאלות, למשל על היכרותו את נפגע העבירה השיב כי **"פעם ראשונה אני שומע את השם הזה"**. ולשאלה האם היה עימו סכין השיב כי **"לא היה לי שום סכין"**. ולשאלה איך נחתך בידו השיב: **"מלא אנשים. אחד סודני אחד ערבי. כל האזור שם מה יש לכם"**. ובהמשך לשאלות החוקר, ממשיך המשיב לשמור על זכות השתיקה ואומר מספר פעמים כי: **"אני בוחר להשתמש בזכות השתיקה כי יש לי את הזכות הזאת. את הדברים שיש לי להגיד אניגד בבית משפט אם ירצה האל"**.

יד. הודעתו של משה אשר פרץ מיום 20.10.21 שעה 04:06 - מסר כי היה בביתו ושמע צעקות וכשיצא לראות מה קרה, ראה כי 4 או 5 נכנסים לרכב ונמלטים. לא בטוח לגבי סוג וצבע הרכב, תיאר את מקום עמידתו של הרכב וכן תיאר חלק מהאנשים שנמלטו **"אחד עם כיפה והשני קירח"**. מסר כי הם דיברו בניהם בעברית ושמע **"..אחד אומר למה היית צריך לדקור אותו"**. מסר כי מכיר את קורבן העבירה מהשכונה ולא יודע על סכסוכים, לא מתערב בזה. מסר כי קורבן העבירה צעק רק הצילו והוא זה שקשר לו את הרגל עם ג'קט.

9. לאחר שביט המשפט עיין בחומר החקירה, לרבות צפייה בסרטון מצלמת האבטחה ובחן את טענות ב"כ הצדדים אני סבור שיש די ראיות לקביעה כי המשיב היה מעורב באירוע לצורך קביעת הראיות לכאורה לשלב הנוכחי של הדיון ואולם לעניין הדקירה יש קושי ראיתי משמעותי.

10. חומרי הראיות הקיימים בתיק החקירה שהם משמעותיים הם הסרטונים וההודעות המצויות בתיק החקירה. הראיות בתיק שהן הראיות הטובות ביותר הן הסרטונים של האירוע ולמעשה הסרטונים מבססים את עיקר כתב האישום. כלל כתב האישום מלבד סעיף 8 לכתב האישום והתוצאה החבלתית מתועדים בסרטון ובתיעוד הרפואי. ניתן ללמוד זאת גם מציון הזמנים המדויקים שכתב האישום מציין ונראה כי כתב האישום נסמך כולו על התיעוד של הסרטונים. אין לי להוסיף על כך מעבר לאמור בכתב האישום המתאר באופן מדויק את שנצפה בסרטונים. במסגרת הטיעונים של ההגנה לא שמעתי כי ההגנה כפרה בכך ומשכך מדובר על עובדות מוסכמות.

11. שתי שאלות צריכות להיבחן אליהן חולקת ההגנה. הראשונה, האם המשיב הוציא סכין ממקום מוצנע? השנייה, האם המשיב הוא זה שדקר את הקורבן?

12. **השאלה הראשונה** - לעניין הוצאת הסכין ממקום מוצנע בגופו של המשיב. אירוע זה צולם בסרטון וניתן לראות את המשיב בצורה ברורה הולך מעט לאחור מפשיל מעט את המכנס ומוציא חפץ ממקום מוצנע. בהמשך המשיב עושה תנועה של פתיחת חפץ שהיה מקופל ונראה שהוא אווז בידו חפץ בצורה בה אווזים חפץ שסוגל לדקור. ההגנה טענה כי לא ניתן לקבוע כי מדובר בסכין. איני מוצא חשיבות לקביעה האם מדובר בסכין או בחפץ חד אחר. ברור שעמדת העמידה והצורה בה אחז המשיב את העצם היא צורה של מי שהולך לתקוף עם חפץ זה. חיזוק לעמדה זו ניתן לראות מזכר דוח צפייה מצלמות אבטחה חירותנו מיום 20.10.21 שעה 10.43 של השוטר אליאב מיכאל לפי דוח הצפייה בסעיף 5 נרשם "לפתע החשוד פותח את הג'ינס מקדימה, דוחף ידו פנימה ומוציא חפץ שלא ניתן לראות מהו במצלמה." בהמשך בסעיף 6 נרשם "מיד לאחר מכן החשוד עושה תנועת יד מהירה ימינה שמאלה

(תנועה הדומה לפתיחת אולר). בנוסף הודעתו של אלירן נחמיאס מיום 21.10.21 שעה 12:08 מוצג לו הסרטון והוא נשאל "מה הוא עושה?" השיב: "נראה לי הוציא סכין מהביצים שלו". בנסיבות אלו אני סבור כי יש די ראיות לעובדה כי המשיב הביא לזירה כלי שסוגל לדקור.

13. **השאלה השנייה** - האם המשיב הוא הדוקר? הקושי העיקרי למענה בתשובה לשאלה זו מצוי בחוסר שיתוף הפעולה של קורבן העבירה עם החקירה. האירוע בעיקרו צולם ואולם לאחר הוצאת הסכין כל המעורבים יצאו מהפריים של המצלמה למשך של כדקה וחצי. בסרטון הראשון צומת אורים רחוב חירותינו לכיוון דרום המעורבים נכנסים לשטח מת למצלמה מדקה 03:58 ועד דקה 05:22 ובסרטון מצלמת צומת אורים רחוב חירותינו לכיוון מזרח המעורבים נכנסים לשטח מת למצלמה מדקה 06:12 ועד דקה 07:34. זהו זמן הדקירה. ברור שהיו 5 אנשים באירוע כפי שניתן לראות לפני שהמעורבים נכנסו לשטח מת וכפי שניתן לראות בסרטונים לאחר שחזרו לפריים. השאלה מי הוא הדוקר לא ניתן לקביעה. העובדה כי המשיב הוא זה שהוציא את כלי הדקירה והוא זה שהחזיק את כלי הדקירה והתנהלותו באירוע מעידה על זה שהוא הדוקר היא הסקת מסקנה מסתברת המבוססת על ראיה נסיבתית שאינה מבוססת על ראיה ישירה כל שהיא. גם לעובדה כי המשיב נפצע במהלך האירוע מהסכין היא ראיה נסיבתית אולם היא אינה ראיה המביאה למסקנה יחידה שהמשיב הוא הדוקר. לראיה הנסיבתית של אחיזת הסכין ע"י המשיב יכולים להיות גם הסברים אחרים. במהלך הדקה בה יצאו המעורבים מהפריים הסכין עבר למישהו אחר מבין המעורבים שהיו במקום? נוכח העובדה כי מדובר בראיה נסיבתית, שתוצאת הדקירה היא הסקת מסקנה, לעניין הדקירה אני סבור כי יש קושי ראייתי משמעותי לקבוע כי המסקנה היחידה האפשרית היא כי המשיב הוא הדוקר.

14. שתיקת המשיב ושקרו - לא ניתן להתעלם במקרה זה משתיקת המשיב ומשקרו בחקירתו במשטרה. שתיקת המשיב בשלב הנוכחי פועלת כנגדו שעה שעל בית המשפט לבחון גרסתו לאירוע (ראו בש"פ 349/22 ישראל ויזל נ' מד"י מיום 01.02.22) מעבר לשתיקת המשיב, ניתן לקבוע בצורה ברורה כי המשיב שיקר בחקירתו. המשיב נשאל כיצד נחתך בידו ותיאר כי בא להפריד באירוע אלימות בו היו מעורבים סודני וערבי. מצפייה בסרטון ניתן לקבוע כי המשיב משקר. גם שקרו של המשיב מצטרפים לחיזוק הראיות כנגדו.

15. כלל הראיות בתיק מעידות על כך שהמשיב היה מעורב באירוע אלים. המשיב נצפה מכה את הקורבן במכת אגרוף לפניו של הקורבן, בעט באופניו והביא לנפילת קורבן העבירה דבר שהעלה את רמת האלימות באירוע. בהמשך הוציא המשיב חפץ שסוגל לדקור. לכלל אירועים אלו יש ראיה ישירה הוא הסרטון המתעד את האירוע. בהמשך נדקר הקורבן אולם לכך אין ראיה ישירה והראיה היחידה היא ראיה נסיבתית המסיקה כי ככל שהמשיב הוא זה שאחז בסכין והיה המעורב האלים ביותר כפי שנצפה בסרטון, המסקנה כי הוא הדוקר. אני סבור כי מדובר בראיה נסיבתית חלשה. אכן בשלב הנוכחי שתיקת המשיב ושקרו פועלים כנגדו, אולם בשלב הנוכחי של ראיות לכאורה לא ניתן לקבוע כי לגבי הדקירה ודאות ההרשעה בסופו של ההליך היא ברמה גבוהה.

16. עילת המעצר בתיק הנוכחי קשורה במסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב הפותר את סכסוכיו בדרכים אלימות. למשיב עבר פלילי במגוון עבירות ובכלל זה בעבירות אלימות חמורות בגין ריצה עונשי מאסר. התנהלותו באירוע הנוכחי מעידה על כך שהמשיב אינו נרתע מעונשי המאסר שהושתו עליו וממשיך לבצע עבירות אלימות. בית המשפט גם אינו יכול להתעלם מהמאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד המשיב גם כן דבר המעיד על מסוכנותו.

17. סוף דבר אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין עבירת התקיפה (מכת האגרוף והבעיטה לכיוון קרובן העבירה) וכן לעבירה של החזקת סכין. אני קובע כי הראיות לכאורה לעבירת הדקירה הן ברמה חלשה יותר ובעיקר מהוות ראיות נסיבתיות מסתברות שיש בהן חולשה ראייתית. אני מוצא לקבוע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של המשיב.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בנוכחות
הצדדים.